

Minimální důstojná
mzda 2021

OSOBNÍ PŘÍBĚHY

„Když jsem zůstala s dětmi sama, nebyla jsem schopna uživit je jen z jedné výplaty. Bylo to tak i přestože jejich otec platil alimenty, byť nízké. Musela jsem mít tři práce. Nebylo na výlety, nebylo na dovolené, na základní věci a provoz domácnosti jsme ale ušetřit dokázali. Pokud děti chtěly jet na tábor, nebo se něco v domácnosti pokazilo, musela mi finančně vypomáhat máma. Když mi vytrhli zub, chodila jsem šest let bez náhrady, na tu jsem už neměla. Na žádné sociální dávky jsme neměli nárok. Zvládli jsme to, ale děti jako by ani neměly matku. Ta byla buď v práci, běhala kolem domácnosti nebo spala.“

MARTINA,
zdravotní sestra

„Žiji v Jihočeském kraji a pracuji v potravinářském průmyslu. V porovnání mezd v regionu tu patří můj obor k těm méně placeným. V současné době s kolegy na pracovišti nemáme moc dobré vztahy. U řady z nich panuje blbá nálada a jsou patrné obavy z budoucnosti. Mnozí přežívají od výplaty k výplatě, řada kolegů chodí na brigády, aby současné velké zdražování utáhli. Lepší finanční ohodnocení by nám určitě vrátilo radost ze života.“

JAROSLAV

„Jako kmenový režisér velkého regionálního divadla a umělecký šéf nezávislé pražské scény pracuji v rozsahu dvou plných úvazků za dva platy odpovídající půl úvazku. Mám tedy takto zhruba průměrnou měsíční mzdu. Ale vzhledem k tomu, že každá má práce je v jiném městě, mám dvojnásobné výdaje na ubytování a cestovné. Na konci měsíce jsem tedy většinou stejně na nule. Když mě potká neočekávaná finanční událost (úraz, rozbitý spotřebič, apod.), tak na ni zkrátka nemám.“

JAN,
divadelní režisér

„Pracujeme s manželkou v Praze na nejvyšších dělnických pozicích v našem oboru. Součástí naší práce jsou noční směny, vysoká zodpovědnost, práce s penězi, nepřetržitý provoz a stres. Pro letošní rok jsme si vyhádali navýšení platů o šest plus dvě procenta, mám teď tedy 40 500 korun hrubého a manželka 39 500 korun. Přesto je pro nás vyjít s těmito penězi v Praze dost obtížné.

Moje matka od ledna přišla o pěstounský příspěvek, snažím se ji tedy finančně podporovat. Díky tomu může třeba holčičku, o kterou se stará, dál posílat na její oblíbený kroužek. Ona takto s náklady na domácnost vychází tak akorát, mně už se ale většinou nepodaří dát stranou ani korunu. Naštěstí neplatím hypotéku, ale jen běžné poplatky.

Do práce dojíždím 22 let starým autem, každý čtvrt rok jsem s ním v servisu, protože odejde některá součástka. Na nové nebo zánovní auto nenašetřím, do starého bych zase musel pravidelně dávat podobné peníze za opravy. Ve starém autě se už necítím bezpečně, vozím v něm celou rodinu. Tak se asi budu muset zadlužit, i když vím, jaké je to v dnešní době riziko.“

LUBOŠ,
Praha

„Jako státní zaměstnankyně ve vedoucí pozici s patnáctiletou praxí se v současné době cítím opravdu v nepříznivé situaci, když řeším, jestli si můžu dovolit ke konci měsíce natankovat další nádrž do auta – do práce pravidelně dojíždím přibližně 25 kilometrů – nebo jestli mi před výplatou zbydou peníze na poslední víkendový nákup jídla. Současná ekonomická krize mi nedovoluje v poklidu řešit mé zdravotní problémy. I sebekratší doba čerpání nemocenské je výrazným zásahem do příjmů. I vzhledem k zákazu podnikání pro státní zaměstnance totiž nemám moc šancí vykrýt jej jinými příjmy.

Mám nastavené dost vysoké pravidelné zálohy za teplo, elektřinu a podobné, abych v žádném případě nedoplácela. Přepлаты jsem každý rok používala na úhradu dovolené. Obávám se, že letos si ji už nebudu moci dovolit. Přeplatek za vodu jsem už dostala a byl o polovinu nižší než v minulých letech. Předpokládám, že u elektřiny to bude stejné, ne-li horší.

Žiju sama, naštěstí v bytě v osobním vlastnictví, čím dál více se ale hrozím nenadálých situací – třeba toho, že nebudu schopná delší dobu pracovat. Jsem na to sice pojištěná, stačí ale třeba onemocnět z jiného důvodu, než který uzná pojišťovna, a jsem nahraná.

Uvědomuji si, že oproti stále se zhoršující situaci čím dál většího počtu lidí jsem na tom ještě relativně dobře. Zároveň si ale opravdu nemyslím, že bych jako vysokoškolsky vzdělaná odbornice s dlouholetou praxí, bohatými zkušenostmi a vysokou pracovní angažovaností měla svou energii a elán věnovat řešení existenčních problémů.“

VENDULA

